

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **S. L.**, bytem R., t.č. Věznice Horní Slavkov, zastoupeného advokátem Mgr. Romanem Seidlerem, se sídlem Malická 11, 301 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.4.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2013 č.j. X o invalidní důchod

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Romanu Seidlerovi s e p ř i z n á v á odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 7.277,-Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni, na účet vedený u UniCredit Bank, č účtu: X, VS: 760849 ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 25.4.2013 a následně doplněnou ustanoveným zástupcem dne 7.10.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho doby pojištění na osobním důchodovém listu (dále jen **OLDP**) neodpovídají skutečnosti a konstatoval, že za posledních 10 let svého života splnil podmínky dob pojištění, jelikož od roku 2002 až do roku 2005 vykonával výdělečnou činnost ve věznici Valdice, která v osobním listu důchodového pojištění není zaznamenána; i přes svůj velice závažný zdravotní stav vykonává dále

výdělečnou činnost až do dnešního dne. Dále uvedl, že v roce 2009 si vyžádal Informativní list důchodového pojištění (dále jen **IOLDP**), načež předpokládal, že tento list bude vypracován správně, řádně, odborně a nebude vykazovat nedostatky. V souvislosti s tímto byl přesvědčen, že v případě přiznání invalidního důchodu by splnil dané zákonné požadavky, jelikož doba pojištění byla dostatečná na to, aby tento druh důchodu byl přiznán. V roce 2012 mu však byl zaslán OLDP, kde se doba pojištění neshodovala s IOLDP, i když v rozhodnutí o námitkách se ČSSZ omlouvá, i přesto se domnívá, že takovéto pochybení o poskytnutí mylných informací týkající se dob pojištění pro něj byla zásadní. Jak již z názvu IOLDP vyplývá, tak by měl žalobce informovat o dosažených dobách pojištění, a to tak, že uvedené doby pojištění jsou uvedeny na tom listu správně a takovéto vyhotovení netrpí nedostatky, což se v případě žalobce stalo. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 10.4.2013 ve spojení s rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 21.2.2013; také byly požadovány náklady řízení bez specifikace. (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí.)

K žádosti žalobce mu byl pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 21.8.2013 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Roman Seidler se sídlem 301 00 Plzeň, Malická 11.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 10.4.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 21.2.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na tento důchod. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 10.4.2013 bylo uvedeno, že žalobce byl posudkem OSSZ Sokolov ze dne 1.2.2013 uznán od 3.10.2012 podle § 39 odst. 1 a 2 zákona invalidní pro invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX (*postižení srdce a oběhové soustavy*) odd. A (*postižení srdeční*), položce Ib) (*ischemická choroba srdeční*) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%; s ohledem na obsah námitek provedla ČSSZ recenzi posudku se zaměřením na posouzení data vzniku invalidity a lékař ČSSZ po prostudování lékařské dokumentace se ztotožnil se závěry prvoinstančního posouzení zdravotního stavu, s odůvodněním jeho výsledku, poklesem pracovní schopnosti o 35%, s datem vzniku invalidity 3.10.2012 a se stanovenou dobou platnosti posudku do 31.1.2015. Také bylo uvedeno, že po porovnání dob pojištění vykázaných v OLDP, který byl přílohou napadeného rozhodnutí a dob uvedených v IOLDP zjistila ČSSZ, že pojištění v období od 8.5.1973 do 31.12.2004 se shoduje a v OLDP je uvedena navíc další doba pojištění získaná do dne invalidity; ČSSZ však shledala v IOLDP žalobce chybný údaj v tom směru, že doba od 5.1.1983 do 5.2.1989 je uvedena v jednom součtu 2.224 dní a přitom je ještě jednou zvlášť uveden rok 1986, 1987, 1988 až do 4.1.1989; tím došlo k navýšení celkové doby pojištění a za toto pochybení, které nemá vliv na celkový důchodový nárok žalobce a tedy na změnu napadeného rozhodnutí, se ČSSZ omluvila. Rovněž bylo uvedeno, že rozhodným obdobím pro posouzení doby pojištění žalobce ve smyslu § 40 zákona je období od 3.10.1992 do 2.10.2012 (posledních 20 let před vznikem invalidity) a období od 3.10.2002 do 2.10.2012 (posledních 10 let před vznikem invalidity). Porovnáním dokladů ve spisové*

evidenci vedené ČSSZ s údaji uvedenými v žádosti o invalidní důchod nutno potvrdit, že žalobce v období 20 let před vznikem invalidity získal pouze 3 roky a 311 dnů pojištění místo potřebných 10 let pojištění a v období 10 let před vznikem invalidity pouze 2 roky a 339 dnů pojištění místo potřebných 5 let pojištění, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 4/20011 vyplývá, že rozsudkem ze dne 7.3.2012 byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.1.2011 č.j. X, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.10.2010 o zamítnutí jeho žádosti o invalidní důchod, neboť dle posudku OSSZ Karviná ze dne 31.8.2010 nebyl invalidní pro pokles pracovní schopnosti pouze o 20%. Poté NSS rozsudkem č.j. 4Ads 61/2012-17 ze dne 13.9.2012 zamítl kasační stížnost žalobce proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 7.3.2012.

Žalobce dne 22.5.2013 upřesnil, že žalobu podává proti OSSZ Rokycany i ČSSZ, neboť mu odmítli vyplácet invalidní důchod, a také připojil kopie rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.2.2013 (zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod pro nesplnění potřebné doby pojištění, jelikož podle posudku OSSZ Sokolov ze dne 1.2.2013 jeho invalidita vznikla dne 3.10.2012 a v rozhodném období od 3.10.1992 do 2.10.2012 získal pouze 3 roky a 311 dní místo potřebných 10 roků a v době od 3.10.2002 do 2.10.2012 získal pouze 2 roky a 339 dnů pojištění místo potřebných 5 roků) a také OLDP zpracovaného 21.2.2013 i IOLDP ze dne 18.6.2009, z něhož je patrné, že má dvakrát uvedenu tutéž dobu od 5.1.1983 do 5.2.1989, která je uvedena v jednom součtu 2.224 dní pojištění a přitom jsou ještě jednou samostatně uvedeny roky 1986, 1987, 1988 i 1989.

K dotazu zdejšího soudu Vězeňská služba ČR Věznice Horní Slavkov sdělila dne 15.5.2013, že žalobce je v této věznici ve výkonu trestu odnětí svobody na doživotí a je pracovně zařazen a následně dne 19.6.2013 sdělila, že žalobce byl od 25.3.1999 ve výkonu vazby a od 3.2.2000 je ve výkonu trestu a nebyl pracovně zařazen 1999-2001, pracovně byl zařazen od 19.6. do 31.12.2002 (165 dnů), od 1.1. do 31.12.2003 (365 dnů), od 1.1. do 31.12.2004 (366 dnů), pracovně nebyl zařazen 2005 – 2010, dále byl pracovně zařazen od 12.10. do 31.12.2011 (81 dnů), od 1.1. do 31.12.2012 (275 dnů) a od 1.1.2013 dosud.

*Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ Sokolov ze dne 1.2.2013 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddíl A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35% a ta ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity 3.10.2012 (kardiologické vyšetření).*

*Žalovaná ve svém vyjádření dne 5.11.2013 zdůraznila také, že má k dispozici řadu evidenčních listů důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) o době zaměstnání žalobce, které byly vystaveny zam. organizací a zaslány do centrálního archivu žalované. Jedná se*

zejména o EL (*evidenční listy*) z VÚ pro mládež Olešnice na Moravě, NVÚ Valdice, Horní Slavkov, Plzeň ÚVS Plzeň, Věznice Horní Slavkov, Valdice, Mírov, Karviná. Všechny listinné doklady jsou založeny ve správním spise. Pokud jde o nesrovnalosti v IOLDP a OLDP, objasnila chybu žalovaná v rozhodnutí o námitkách. Z pobytu ve Věznici Valdice za období od 25.3.1999 do 31.12.2003 je potvrzen výkon pracovní činnosti jen za rok 2002 (165 dní) a 2003 (365 dní), i toto období je správně shodně s EL započteno v OLDP; rok 2004 je plně celý započten (Věznice Valdice). Z dalšího pobytu ve věznici Mírov v letech 2005 - 2008 není potvrzen ani jeden den pracovní činnosti, jakož ani z dalšího VTOS (*výkon trestu odnětí svobody*) ve věznici Karviná za roky 2009 - 2010. Výdělečná činnost je potvrzena až po část roku 2011 ve Věznici Valdice (81 dnů) a v roce 2012 Horní Slavkov. Požadavku žalobce na zápočet doby jeho zaměstnání po celou dobu výkonu trestu za roky 2002 - 2005 tak nelze vyhovět, neboť požadované období není podloženo evidenčním materiálem o výkonu výdělečné činnosti za celou dobu. V OLDP je započteno jen tolik dní, jak je potvrzeno Vězeňskou službou ČR, a to i v předchozích letech (1999-2002) či dalších letech (2006-2010). Evidenční listy za roky 1993 až 1997 nebyly do ČSSZ zaslány. Jestliže žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, přičemž ČSSZ započtla v OLDP řádně a správně jen ta období, na která má vystaven ELDZ o výkonu výdělečné činnosti, postupovala a rozhodla správně, žalobce nijak nepoškodila a nezkrátila ho na jeho právech. Žalovaná považuje žalobu žalobce za nedůvodnou, proto navrhl soudu její zamítnutí.

Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce nelze zjistit datum doručení napadeného rozhodnutí ze dne 10.4.2013, jelikož není založena příslušná dodejka, ale žaloba proti němu je datována 25.4.2013 a následující den byla předána žaloba k poštovní přepravě, proto bylo napadené rozhodnutí žalobci doručeno nejdéle 25.4.2013. Z obsahu spisu vyplývá, že údaje i ohledně ELDP uvedené ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu (Odbor metodiky lékařské posudkové služby ČSSZ dne 18.3.2013 sdělil, že souhlasí s posouzením zdravotního stavu, s uvedeným výrokem o invaliditě, s uznanou mírou poklesu pracovní schopnosti, s datem vzniku invalidity a s dobou platnosti posudku).

Žalobce po doručení vyjádření žalované sdělil dne 2.12.2013, že s ním nesouhlasí, protože není jeho chyba, že věznice nezaslala listy o pojištění. Zástupce žalobce dne 6. a 30.12.2013 i 19.2.2014 soudu sdělil, že žalobce je přesvědčen, že zákonem požadovanou dobu pojištění pro přiznání invalidního důchodu splnil a z důvodu výkonu trestu není schopen opatřit důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení, proto navrhl soudu, aby si vyžádal z jednotlivých věznic, kde vykonával trest odnětí svobody a současně svou práci, ELDZ. Žalovaná se dne 7.1.2014 připojila k návrhu žalobce s tím, aby podle výsledku zjištění soud rozhodl.

Věznice Horní Slavkov dne 28.2.2014 k dotazu zdejšího soudu zasláního Generálnímu ředitelství Vězeňské služby ČR sdělila, že výpis výdělků od r. 1999 soudu již zaslali dne 19.6.2013 a dále bylo uvedeno, že za rok 2013 má žalobce započteno 365 dnů a v lednu 2014 započteno 31 dnů pojištění; připojena byla kopie zasláního i kopie ELDP ze r. 2013. Dále bylo zjištěno soudkyní v uvedené věznici, že žádosti adresované Generálnímu ředitelství VS ČR jsou zaslány do věznice, kde odsouzený vykonává trest odnětí svobody, neboť veškerý

písemný materiál (např. pracovní zařazení atd.) se předává do věznice, kde trest vykonává, dojde-li k jeho přemístění.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 19.3.2014 se žalobce nezúčastnil a jeho neúčast ustanovený zástupce omluvil a závěrem navrhl zrušení rozhodnutí žalované a také požadoval náklady tohoto řízení za 4 právní úkony á 1.000,-Kč (převzetí věci, porada s klientem, vyjádření nebo doplnění žaloby a dnešní soudní jednání), za 4 režijní náklady á 300,-Kč a cestovné z Plzně do věznice Horní Slavkov a zpět dne 4.10.2013 ve výši 814,-Kč osobním automobilem Toyota Yaris, SPZ X (kopie technického průkazu bude zaslána soudu), tedy 6.014,-Kč a 21% DPH (ustanovený advokát je plátcem DPH - registrováno u zdejšího soudu v rejstříku Spr) 1.262,94 Kč, čili dohromady 7.276,94 Kč zaokrouhleno na 7.277,-Kč a tato částka nechť je zaslána na účet Mgr. Romana Seidlera; zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby a dále uvedl, že pokud bude pan žalobce ve výkonu trestu nadále pracovně zařazen a to po dobu dalších tří let, získá tím potřebnou dobu pojištění, ale poté by musela být podána nová žádost o invalidní důchod a opětovně posouzeno, zda je nadále invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy,

(dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání nároku na výplatu invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, když dle jeho přesvědčení získal potřebnou dobu pojištění, nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného důchodu, nesplnil-li všechny zákonné podmínky, tj. zjištění invalidity a získání potřebné doby pojištění v rozhodném období. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně získání potřebné doby pojištění prokazuje zejména listinnými důkazy, což žalobce neprokázal a ani provedením navrženého důkazu jeho tvrzení nebylo prokázáno. Jestliže žalobce nebyl po dobu výkonu trestu odnětí svobody pracovně zařazen, nebyl žádný důvod, aby příslušná věznice zaslala ELDZ, neboť ty se zasílaly pouze v případě pracovního zařazení. Soud podotýká, že až od 1.1.2004 jsou povinni zaměstnavatelé zasílat ČSSZ prostřednictvím OSSZ každý rok příslušné ELDZ o zaměstnání pojištěnců, kdežto do té doby byly zasílány až po skončení zaměstnání.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 10.4.2013*. Pokud bude žalobce i nadále pracovně zařazen a získá potřebnou dobu pojištění pro nárok na invalidní důchod v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity (3.10.2012) a bude-li invalidita nadále trvat, má kdykoliv znovu možnost podat novou žádost o přiznání invalidního důchodu.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2013 není důvodná*, jelikož žalobce neprokázal další doby pojištění, tudíž nezískal potřebnou dobu pojištění pro přiznání požadované výplaty invalidního důchodu, i když je přesvědčen o splnění této zákonné podmínky. Z doby výkonu trestu odnětí svobody žalobcem byly žalovanou započteny všechny doby pojištění získané žalobcem, jak vyplývá z obsahu dávkového spisu, ale pokud žalobce nebyl pracovně zařazen v období let 2005 -2010, nebyl ani důvod, aby Vězeňská služba ČSSZ zasílala ELDP, jelikož ELDP se vyhotovují pouze v případě zaměstnání, tj. pracovního zařazení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Žalovaná sice pochybila, když do IOLDP uvedla stejné doby pojištění dvakrát, jak konstatováno shora, ale jednalo se pouze o informaci pro žalobce, která byla zcela bez vlivu na výsledek řízení o žádosti žalobce o invalidní důchod, jelikož při vydání rozhodnutí, jak tomu bylo i v této věci, je vyhotoven aktuální OLDP, v němž jsou uvedeny všechny doby pojištění dle ELDP zaslaných zaměstnavateli, které má ČSSZ ve své evidenci. Žalobce sice tvrdil, že splnil potřebnou dobu pojištění, ale žádné další doby pojištění neprokázal, tudíž potřebnou dobu pojištění v rozhodném období nezískal.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje zákonné podmínky pro přiznání výplaty invalidního důchodu pro uznanou invaliditu prvního stupně, jelikož nezískal

zákonem stanovenou dobu pojištění, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 21.2.2013.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

*Žalobci byl v tomto řízení ustanoven usnesením ze dne 21.8.2013 zástupcem advokát Mgr. Roman Seidler, v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.). Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování v souladu s jeho požadavkem za celkem 4 úkony (za přípravu převzetí a sepsí žaloby, vyjádření ve věci a účast u jednání soudu dne 19.3.2014) á 1.000,-Kč za 1 úkon právní služby, a s nimi spojených náhrad hotových výdajů (4 x 300,-Kč), tedy 5.200,-Kč, za jízdné osobním automobilem z Plzně do Horního Slavkova a zpět (za žalobcem) dne 4.10.2013 ve výši 814,-Kč (142 km, spotřeba 5,9 l/100 km, benzín Natural 95 – 36,10Kč/l, základní sazba – 3,70 Kč/1 km jízdy), a 21% DPH z částky 6.014,-Kč, tedy 1262,94 Kč, což je v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d) a g), § 13 odst. 3, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, (zaokrouhleno) celkem 7.277,-Kč, když částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (*výrok III. rozsudku*).*

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 19. března 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně